

La plaça del Diamant en hindi

Visat núm. 3

(abril 2007)

per Sameer Rawal

Quan un lector hindi es troba amb un llibre com *La plaça del Diamant* no pot deixar de pensar en la universalitat de la literatura. Encara que el lector sàpiga que el lloc on es desenvolupa l'obra és un país llunyà, que pràcticament en desconeix la cultura i els valors, que la llengua original és completament diferent a la seva, que la situació històrica, lingüística o social és diametralment oposada a la de la novel·la, el lector no pot deixar de meravellar-se que l'obra es pugui entendre d'una manera tan clara. En aquest cas, entendre implica submergir-se en la novel·la, no només a un nivell superficial, on la traducció a l'hindi és un factor important, sinó a un nivell més profund, com si anéssim directes a l'origen de la novel·la, a la seva essència, per saber el que ens volia dir l'escriptora. Establir un contacte directe entre l'esperit de la novel·la i el del propi lector.

En altres paraules, no sembla que el lloc on es desenvolupa l'acció de la novel·la ens sigui desconegut i a milers de quilòmetres de distància, on la gent parla una llengua estrangera. La història podria haver passat al món de parla hindi, li podria haver passat a la dona que viu a l'altra cantonada, hi podria haver hagut una guerra civil, o podria haver mort l'home d'una família pobre. Els personatges són versemblants a la Índia, encara que visquin en un altre lloc. Allò que pensen, diuen o fan s'entén a la perfecció. Algunes de les accions de la novel·la potser no serien permeses ni acceptades a la Índia, tampoc no serien admirades, ni socialment, ni intel·lectualment, ni moralment. Però sempre hi ha excepcions que s'hauran de permetre, perquè tampoc no es necessita el permís de ningú per fer-les. Sembla que si hi penses detingudament, faries exactament el mateix en un lloc i en un temps diferents.

Se'n podrien treure algunes conclusions sobre la novel·la. Es tracta d'una literatura de gran qualitat, ben versada en les complexitats de la ment i la naturalesa humana, i capaç de crear una comunicació entre el cor de la novel·la i el del lector. Fa possible que el món es pugui llegir i entendre en altres llengües i en altres cultures, gràcies a la universalitat del paisatge interior de l'ésser humà. Desmitifica la impossibilitat d'un enteniment mutu entre cultures i persones diferents. Mitjançant les referències, crea un contacte directe entre els lectors de l'obra traduïda i la cultura a la qual pertany l'obra original. Un plaer.

La novel·la també dona peu a l'acceptació de «l'estranger», de la «diferència», i s'ha d'emfatitzar que la «distinció» no s'ha d'entendre de cap manera com una divisió confusa, ni pretén ser-ho. Entendre alguna cosa és, en certa manera, assimilar-la amb totes les diferències que presenta, i no intentar fer-la nostra. *Hira Chok (La plaça del Diamant)* en hindi també assoleix aquests objectius.

Traduït per Maria Torres Bauzá